ПрАТ "ВНЗ "МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ"

Навчально-науковий інститут права і безпеки імені князя Володимира Великого

МАУП

Кафедра Національної безпеки

Затверджую:
Директор Навчально-наукового інституту права ім. князя Володимира Великого

_____
Сергій ЛИСЕНКО
"____" _____ 2026 р.

Схвалено на засіданні кафедри Національної безпеки
Протокол №1 від "27". 08.2026 р.
Завідувач кафедри

_____
Іван СЕРВЕЦЬКИЙ

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЮРИДИЧНІЙ НАУКОВІЙ ТА ОСВІТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ»

Спеціальності: **081 Право**

Освітнього рівня: **Третій (освітньо-науковий) рівень**

Освітньої програми: **«Право»**

Київ МАУП 202_

Розробник силабусу навчальної дисципліни:

Лисенко Сергій Олексійович *- доктор юридичних наук, доктор наук з державного управління*

_____

(підпис)

Викладач:

Лисенко Сергій Олексійович *- доктор юридичних наук, доктор наук з державного управління*

_____

(підпис)

Силабус розглянуто на засіданні кафедри Національної безпеки
Протокол №1від «27» серпня 2026р.

Загальна інформація про навчальну дисципліну

Загальна інформація про навчальну дисципліну

Назва навчальної дисципліни	**Сучасні інформаційні технології в юридичній науковій та освітній діяльності**
Шифр та назва спеціальності	081 Право
Рівень вищої освіти	Третій (освітньо-науковий) рівень
Статус дисципліни	обов'язкова
Кількість кредитів і годин	**3 кредита/90 год** Лекції: **16** Семінарські заняття:**14** Самостійна робота аспірантів: **60**
Терміни вивчення дисципліни	І семестр
Мова викладання	українська
Вид підсумкового контролю	екзамен
Сторінка дисципліни на сайті	https://maup.com.ua/ua/pro-akademiyu/instituti/institut-prava/kafedra-istorii-ta-teorii-derzhavi-i-prava.html

Загальна інформація про викладача. Контактна інформація.

Лисенко Сергій Олексійович	
Науковий ступінь	доктор юридичних наук, доктор наук з державного управління
Вчене звання	Професор
Посада	професор кафедри національної безпеки
Дисципліни, які викладає НПП	Сучасні інформаційні технології в юридичній науковій та освітній діяльності
Напрями наукових досліджень	Національна безпека, інформаційна безпека та інформаційне право, правова освіта, поліграфологічні та психологічні технології.
Посилання на реєстри ідентифікаторів для науковців	ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7050-5536 Google Scholar: https://scholar.google.com.ua/citations?user=SKvoZKIAAAAJ&hl=ua
Контактна інформація викладача:	
E-mail:	
Контактний тел.	+38_____
Телефон кафедри	
Портфоліо викладача на сайті кафедри/Інституту/Академії	https://maup.com.ua/ua/pro-akademiyu/instituti/institut-prava/nacionalna-bezpeka/lisenko.html

Анотація курсу. Вивчення навчальної дисципліни «Сучасні інформаційні технології в юридичній науковій та освітній діяльності» має особливе значення та дає здобувачам вищої освіти широкий діапазон знань і прикладних навичок щодо найбільш важливих аспектів цифровізації правничої науки та дидактики, як то: обґрунтоване застосування цифрових інструментів на всіх етапах юридичного дослідження та викладання; робота з правовими ресурсами, наукометричними

базами та інструментами аналізу даних; проєктування сучасного освітнього середовища; етичне й безпечне використання систем штучного інтелекту. Вивчення даної навчальної дисципліни є передумовою формування у здобувачів освіти високого рівня цифрової та методологічної компетентності, дозволяє належним чином орієнтуватися у складних питаннях збирання, верифікації, кількісного та якісного аналізу правових даних. Усе це важливо для формування у дослідників-правників високої академічної та інформаційної культури, що означає, насамперед, дотримання принципів відкритої науки, академічної доброчесності, кібербезпеки та методологічної відповідальності у цифровому середовищі.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є принципи, методи та цифрові інструменти оптимізації юридичного дослідження і викладання; функціональне призначення сучасних інформаційних систем, правових і наукометричних баз даних як методологічної основи для пошуку, збирання, аналізу та верифікації юридичної інформації; визначення проблем застосування штучного інтелекту та меж автоматизації правового аналізу з урахуванням академічної доброчесності, цифрової етики та кібербезпеки; актуальні питання створення інноваційного освітнього середовища як фактору розвитку вищої юридичної освіти.

Метою курсу: є набуття здобувачами вищої освіти ґрунтовних всебічних системно-теоретичних та науково-прикладних знань із предмету навчальної дисципліни через вивчення проблемних аспектів застосування сучасних інформаційних технологій у правовій сфері, цифрових інструментів юридичного дослідження і викладання, а також процесів, пов'язаних з їхнім інтегруванням, розвитком та безпечним функціонуванням.

Надати здобувачам вищої освіти теоретичні знання із сучасних інформаційних технологій в юридичній науковій та освітній діяльності як невід'ємної складової підготовки сучасного вченого-правника та сприяти: виробленню системного і науково виваженого підходу до побудови відтворюваного і відповідального цифрового процесу юридичного дослідження; усвідомленню вихідних методологічних та етичних засад роботи з правовими ресурсами, наукометричними базами та системами штучного інтелекту; виявленню здатності аналізувати проблеми кібербезпеки, захисту персональних даних та дотримання академічної доброчесності у цифровому середовищі; аналізу сучасних моделей проєктування електронних навчальних матеріалів та створення інноваційного освітнього середовища для викладання правничих дисциплін.

Завдання навчальної дисципліни: розкриття науково-методологічних основ вирішення комплексу актуальних, зумовлених сучасними викликами проблем цифровізації юридичної науки та освіти; засвоєння та формування як теоретичних знань про сучасні інформаційні системи та технології, так і застосування цих інструментів до конкретних потреб науково-дослідної та викладацької діяльності здобувачів вищої освіти в залежності від напряму їх дисертаційного дослідження; формування самостійного мислення, навичок аналізу проблемних питань пошуку, збирання та обробки правових даних, критичного оцінювання результатів роботи генеративних систем; розвиток загальної цифрової, інформаційної та академічної культури здобувачів вищої освіти; визначення інших прикладних проблем у сфері кібербезпеки, захисту даних та дотримання цифрової етики в юридичній діяльності.

Постреквізити навчальної дисципліни. Знання та уміння, отримані здобувачами вищої освіти в процесі вивчення навчальної дисципліни «Сучасні інформаційні технології в юридичній науковій та освітній діяльності», сприяють успішному вивченню здобувачами вищої освіти цілої низки інших проблемних курсів з навчальних дисциплін, спрямованих на формування

професійних знань і умінь: «Адміністративне право», «Кримінальне право», «Цивільне право», «Кримінальний процес», «Цивільний процес» та інших.

Навчальна дисципліна забезпечує формування здобувачами вищої освіти загальних і спеціальних компетентностей та набуття результатів навчання, визначених освітньо-науковою програмою «Право» а саме:

Програмні компетентності

Загальні компетентності	ЗК02. Здатність розробляти наукові проєкти та управляти ними. ЗК03. Здатність розв'язувати комплексні проблеми на основі системного наукового світогляду, професійної етики та загального культурного кругозору. ЗК04. Здатність усно і письмово презентувати результати власного наукового дослідження українською та іноземною мовами, глибоко розуміти іншомовні наукові та професійні тексти за напрямом досліджень.
Спеціальні компетентності	СК01. Здатність планувати та виконувати оригінальні дослідження, досягати наукових результатів, які створюють нові знання у галузі права та дотичних до неї міждисциплінарних напрямах і можуть бути опубліковані у провідних наукових виданнях з права та суміжних галузей. СК02. Здатність застосовувати методи правового і міждисциплінарного дослідження, виявляти їх евристичні можливості та межі, використовувати релевантний дослідницький інструментарій. СК04. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми дослідницького характеру у сфері права та забезпечувати якість виконуваних досліджень; дотримання права інтелектуальної власності та стандартів академічної доброчесності.
Результати навчання	РН01. Мати передові концептуальні та методологічні знання у сфері права і на межі предметних галузей, а також дослідницькі навички, достатні для проведення наукових і прикладних досліджень, отримання нових знань та здійснення інновацій. РН05. Планувати і виконувати теоретичні та прикладні дослідження з права та дотичних міждисциплінарних напрямів з використанням сучасного наукового інструментарію, критично аналізувати результати власних досліджень і результати інших дослідників у контексті усього комплексу передових концептуальних і методологічних знань щодо досліджуваної проблеми з дотриманням стандартів академічної та професійної етики. РН07. Застосовувати сучасні інструменти і технології пошуку, оброблення, аналізу й збереження даних та інформації, статистичні методи аналізу даних великого обсягу та складної структури, спеціалізовані програмне забезпечення, бази даних та інформаційні системи у науковій, викладацькій, правотворчій та правозастосовній діяльності. РН08. Розробляти, реалізовувати та здійснювати управління науковими та інноваційними проєктами, які дають можливість створювати законопроєктну та правозастосовну практику і розв'язувати значущі наукові та прикладні правові проблеми з урахуванням етичних, соціально-управлінських, соціальноекономічних, екологічних та духовно-культурних аспектів, забезпечувати реєстрацію прав інтелектуальної власності щодо наукових результатів

Зміст навчальної дисципліни

№	Назва теми	К-сть годин, з них:			
		Лекції	Семінарські зан.	Самостійна робота	Методи навчання/методи оцінювання
Змістовний модуль 1. Інформаційно-пошукові системи та цифрові ресурси в юридичній науці					**Методи навчання:** словесні (навчальна лекція; бесіда; навчальна дискусія); індуктивний метод; дедуктивний метод; аналітичний; практичний (робота з фабулами юридичних справ); пояснювально-ілюстративний; репродуктивний; метод проблемного викладу; частково-пошуковий; дослідницький; інтерактивні методи (аналіз ситуацій; дискусії, дебати, полеміки; діалог, синтез думок; мозковий штурм; відпрацювання навичок; ситуативне моделювання, опрацювання дискусійних питань); інноваційні методи навчання (компетентнісний); кейс-метод. **Методи оцінювання:** усний контроль (усне опитування, оцінювання участі у дискусіях, інших інтерактивних методах навчання); письмовий контроль (контрольні, самостійні роботи, реферати); тестовий контроль (тести закритої форми: тест-альтернатива, тест-відповідність); метод самоконтролю та самооцінки; оцінювання кейс-завдань.
Тема 1.	Цифрова трансформація юридичної науки та освіти. Дослідницький цикл у цифровому середовищі; правова інформатика, цифрові гуманітарні методи та межі автоматизації; критерії вибору інструментів для нормативного, порівняльного й емпіричного дослідження.	2	-	6	
Тема 2.	Правові інформаційні ресурси і стратегії пошуку. Офіційні реєстри законодавства та судової практики, міжнародні й іноземні бази; пошукові оператори, контроль редакцій актів, ієрархії джерел і повноти добірки; фіксація дати доступу та версії документа.	2	2	6	
Тема 3.	Наукові бази даних, бібліографія та огляд літератури. Пошук публікацій, препринтів і дисертацій; систематизований огляд із прозорими критеріями включення; менеджери посилань, ідентифікатори авторів і праць, цитування та розпізнавання сумнівних видань.	2	2	8	
Тема 4.	Збирання і підготовка правових даних. Побудова корпусів нормативних актів, судових рішень та інших відкритих матеріалів; метадані, формати, очищення, анонімізація, репрезентативність і документування походження даних; правові обмеження повторного використання.	2	2	8	
Змістовий модуль 2. Цифрова аналітика, штучний інтелект та безпека освітньо-наукового середовища.					
Тема 5.	Кількісний, якісний і візуальний аналіз. Описова статистика, кодування документів, контент-аналіз і візуалізація; формування вибірки, операціоналізація понять, перевірка надійності висновків і	2	2	8	

	застереження щодо причинно-наслідкових тверджень.				
Тема 6.	Комп'ютерний аналіз правових текстів і моделювання. Пошук сутностей і зв'язків, тематичне моделювання, порівняння редакцій та мережевий аналіз посилань; формалізація правових норм і сценаріїв; перевірка юридичної інтерпретації обчислювальних результатів.	2	2	8	
Тема 7.	Штучний інтелект у юридичному дослідженні. Можливості пошуку, узагальнення й чернеткового аналізу; генеративні моделі та пошук з опорою на джерела; протокол перевірки цитат, норм і судових рішень, упереджень та прогалин; людська відповідальність за висновок.	2	2	8	
Тема 8.	Етика, право та кібербезпека цифрового дослідника. Академічна доброчесність і прозоре декларування допоміжного використання ШІ; авторські права, персональні й чутливі дані, конфіденційність; контроль доступу, резервне копіювання та безпечна співпраця.	2	2	8	
Модульна контрольна робота					
Всього:		**16**	**14**	**60**	
Форма контролю: екзамен					

Увага! Програма навчальної дисципліни та зміст практичних занять розміщені у відповідній робочій програмі навчальної дисципліни

Самостійна робота

Зміст самостійної роботи здобувача освіти з навчальної дисципліни «Сучасні інформаційні технології в юридичній науковій та освітній діяльності» спрямований на поглиблення і систематизацію теоретичних знань, розвиток здатності до самостійного опрацювання наукової інформації, критичного осмислення сучасних інформаційні технології в юридичній науковій та освітній діяльності, формування навичок науково-правового аналізу та застосування отриманих знань у власній науково-дослідницькій діяльності.

Самостійна робота передбачає попередню підготовку до аудиторних занять шляхом опрацювання лекційних матеріалів, навчальної та наукової літератури, монографій, наукових статей, періодичних фахових видань, нормативно-правових актів, міжнародно-правових документів, матеріалів діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, практики Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини та інших судових інституцій, а головне сучасних електронних інформаційних і наукових ресурсів.

Важливою складовою самостійної роботи є самостійне опрацювання окремих тем і проблемних питань навчальної дисципліни, визначених робочою програмою, а також поглиблене дослідження проблем пов'язаних із штучним інтелектом в т.ч. у юридичних дослідженнях.

Окремий напрям самостійної роботи становить опрацювання матеріалів пов'язаних з комп'ютерним аналізом правових текстів і моделюванням, пошук сутностей і зв'язків, тематичним моделюванням, порівнянням редакцій та мережевим аналізом посилань; формалізацією правових норм і сценаріїв; перевіркою юридичної інтерпретації обчислювальних результатів.

З метою розвитку навичок академічної та професійної комунікації здобувачі здійснюють підготовку доповідей, наукових презентацій, повідомлень та інших матеріалів за тематикою практичних занять, беруть участь у наукових дискусіях, круглих столах, конференціях, наукових форумах, конкурсах наукових робіт та інших заходах академічного характеру. За результатами самостійної дослідницької роботи здобувачі можуть готувати тези доповідей і наукові статті для оприлюднення у відповідних наукових виданнях.

Під час виконання самостійної роботи особлива увага приділяється дотриманню принципів академічної доброчесності, належному цитуванню використаних джерел, самостійному характеру виконання завдань, коректному використанню результатів наукових досліджень інших авторів та відповідальному ставленню до достовірності отриманих результатів. Здобувачі мають демонструвати здатність самостійно визначати релевантні джерела, оцінювати їх наукову цінність і достовірність, належним чином оформлювати результати власної роботи та аргументовано відстоювати сформульовані висновки.

Самостійна робота охоплює також систематичну підготовку до поточного, модульного та підсумкового контролю, інших передбачених освітньою програмою форм оцінювання результатів навчання. Підготовка до контрольних заходів передбачає не лише відтворення теоретичного матеріалу, а й систематизацію набутих знань, узагальнення результатів самостійних досліджень, виконання аналітичних і практичних завдань та перевірку здатності застосовувати набуті компетентності для вирішення складних науково-правових проблем.

Матриця самостійної роботи здобувачів вищої освіти міститься у робочій програмі навчальної дисципліни та відповідних методичних рекомендаціях.

Контрольні питання з курсу «Сучасні інформаційні технології в юридичній науковій та освітній діяльності»

1. Сутність та передумови цифрової трансформації юридичної науки та освіти.
2. Дослідницький цикл юриста у цифровому середовищі: основні етапи та інструменти.
3. Правова інформатика як методологічна основа сучасних юридичних досліджень.
4. Цифрові гуманітарні методи в праві: еволюція, поняття та перспективи застосування.
5. Межі, ризики та виклики автоматизації правового аналізу в наукових дослідженнях.
6. Критерії вибору цифрових інструментів для догматичного нормативного дослідження.
7. Цифрові технології в порівняльно-правових дослідженнях: інструментарій та недоліки.
8. Інструментарій емпіричного правового дослідження в епоху великих даних.
9. Вплив цифровізації на розвиток та трансформацію доктрини права.
10. Інтеграція сучасних цифрових технологій у планування дисертаційного дослідження.
11. Інформаційне суспільство та нові методологічні виклики для юридичної науки.
12. Офіційні реєстри законодавства України: структура, функції та оптимізація пошуку.

13. Єдиний державний реєстр судових рішень як джерело емпіричних даних для науковця.
14. Міжнародні бази правової інформації: загальний огляд та специфіка роботи.
15. Іноземні бази законодавства і судової практики: стратегії доступу та аналізу даних.
16. Пошукові оператори та логіка побудови складних запитів у правових базах даних.
17. Проблема контролю редакцій нормативно-правових актів у цифровому просторі.
18. Ієрархія джерел права під час формування електронної добірки дослідницьких матеріалів.
19. Методологія оцінки повноти, актуальності та відповідності знайденої правової інформації.
20. Правила фіксації дати доступу та версії електронного документа в науковому тексті.
21. Недержавні комерційні інформаційно-правові системи: переваги та ризики використання.
22. Пошук і використання правової інформації у відкритих державних реєстрах.
23. Наукометричні бази даних у юридичних дослідженнях.
24. Стратегії ефективного пошуку наукових публікацій у міжнародних базах даних.
25. Роль попередніх публікацій у сучасній правовій науці та платформи для їхнього розміщення.
26. Електронні бази дисертацій та авторефератів: вітчизняний і зарубіжний досвід.
27. Методологія систематизованого огляду літератури з прозорими критеріями включення.
28. Бібліографічні програми в роботі юриста: порівняльний аналіз.
29. Автоматизація оформлення списку використаних джерел за різними національними та міжнародними стандартами.
30. Унікальні цифрові ідентифікатори авторів та їхнє значення для науковця.
31. Ідентифікатори цифрових об'єктів у правовій науці та публікаційному процесі.
32. Наукометричні показники та їхнє застосування в юриспруденції.
33. Проблема сумнівних видань та маркери їхнього розпізнавання цифровим дослідником.
34. Поняття та види правових даних у сучасному науково-практичному дискурсі.
35. Методика побудови масивів нормативних актів для потреб дисертаційного дослідження.
36. Формування добірки судових рішень для проведення якісного та кількісного аналізу.
37. Використання відкритих урядових даних у правознавстві.
38. Метадані юридичних документів: види, структура та значення для машинного пошуку.
39. Машинозчитувані формати правових даних та основи їхньої комп'ютерної обробки.
40. Процедура очищення, фільтрації та структурування зібраних правових масивів.
41. Знеособлення та приховування чутливих даних у юридичних дослідженнях.
42. Методи забезпечення показовості вибірки правових документів.
43. Документування походження даних у науковій роботі здобувача.
44. Правові та етичні обмеження щодо повторного використання відкритих інформаційних масивів.
45. Керування науковими даними в юриспруденції.
46. Кількісні методи в юридичних дослідженнях: межі доцільності та можливості застосування.
47. Описова статистика в емпіричному аналізі судової та правозастосовної практики.
48. Якісний аналіз правових текстів за допомогою спеціалізованого програмного забезпечення.
49. Методологія та принципи кодування юридичних документів.
50. Змістовий аналіз у праві: від класичного ручного до автоматизованого машинного.
51. Інструменти візуалізації правових даних та їхній вплив на сприйняття інформації.
52. Формування та перевірка вибірки для емпіричного правового дослідження.
53. Визначення та вимірювання правових понять і категорій для потреб кількісного аналізу.
54. Критерії та методи перевірки надійності висновків емпіричного правового дослідження.
55. Проблема встановлення причинно-наслідкових зв'язків у кількісних правових дослідженнях.

56. Поєднання якісних та кількісних методів у юридичній науці.
57. Комп'ютерна лінгвістика в аналізі та обробці юридичних текстів.
58. Автоматизований пошук визначених сутностей у судових рішеннях та нормативних актах.
59. Тематичне моделювання великих масивів правової інформації.
60. Комп'ютерне порівняння редакцій нормативних актів та виявлення прихованих закономірностей.
61. Мережевий аналіз посилань у судовій практиці та доктрині.
62. Цифрова візуалізація зв'язків між правовими актами та судовими прецедентами.
63. Формалізація правових норм: проблеми перекладу права на машинозчитувану мову.
64. Моделювання правових сценаріїв та алгоритмів ухвалення юридичних рішень.
65. Сучасні правові цифрові технології для передбачувального правосуддя.
66. Критерії перевірки юридичної та логічної інтерпретації результатів машинного аналізу.
67. Ризики алгоритмічної упередженості у правових технологіях.
68. Штучний інтелект у праві: основні концепції, моделі та напрями розвитку.
69. Використання систем штучного інтелекту для інтелектуального пошуку правової інформації.
70. Генеративні великі мовні моделі у процесі підготовки наукових текстів та дисертацій.
71. Можливості штучного інтелекту щодо узагальнення та стислого викладу великих обсягів юридичної практики.
72. Використання штучного інтелекту для створення первинних чернеток аналітичних документів.
73. Проблема фактичних та правових вигадок штучного інтелекту у юридичному контексті.
74. Пошук з опорою на джерела як метод підвищення надійності та точності відповідей штучного інтелекту.
75. Протоколи перевірки згенерованих штучним інтелектом цитат, нормативних посилань та судових рішень.
76. Критична перевірка аналізу судових рішень, здійсненого генеративними системами.
77. Виявлення алгоритмічних упереджень та логічних прогалин у роботі генеративних моделей.
78. Розподіл відповідальності між дослідником і технологією за фінальний науковий висновок.
79. Трансформація професії юриста-науковця та викладача в епоху розвитку штучного інтелекту.
80. Академічна доброчесність у цифровому освітньо-науковому середовищі.
81. Етичні стандарти використання інструментів штучного інтелекту в написанні дисертації.
82. Правила та форми прозорого декларування застосування генеративних систем у науковій роботі.
83. Системи виявлення плагіату в Україні: алгоритми роботи, обмеження та етичні аспекти.
84. Авторське право на результати юридичних досліджень, створені за участю штучного інтелекту.
85. Правовий режим використання сторонніх наборів даних у науці.
86. Захист персональних та чутливих даних учасників емпіричних правових досліджень.
87. Конфіденційність та безпека під час роботи з хмарними сервісами та електронними освітніми платформами.
88. Цифрова гігієна юриста-дослідника: керування паролями, багатофакторне підтвердження особи та контроль доступу.
89. Стратегії та правила резервного копіювання наукових та освітніх даних.
90. Засоби безпечної цифрової співпраці та спілкування в науково-педагогічному колективі.

Технічне обладнання та/або програмне забезпечення. В освітньому процесі використовуються навчальні аудиторії, бібліотека, мультимедійний проектор та комп'ютер для проведення лекційних та семінарських занять з елементам презентації. Вивчення окремих тем і виконання практичних завдань потребує доступу до інформації зі всесвітньої мережі Інтернет, який забезпечується безкоштовною мережею Wi-Fi.

Форми методи контролю.

Контроль успішності здобувачів освіти поділяється на поточний і підсумковий (семестровий).

Поточний контроль здійснюють під час проведення практичних, лабораторних і семінарських занять, метою якого є систематична перевірка розуміння та засвоєння теоретичного навчального матеріалу, уміння використовувати теоретичні знання під час виконання практичних завдань тощо. Можливості поточного контролю є надзвичайно широкими: мотивація навчання, стимулювання навчально-пізнавальної діяльності, диференційований підхід до навчання, індивідуалізація навчання тощо.

Форми участі здобувачів вищої освіти у навчальному процесі, які підлягають поточному контролю:

-виступ з основного питання;

-усна доповідь;

- доповнення, запитання до того, хто відповідає;

- систематичність роботи на семінарських заняттях, активність під час обговорення питань;

- участь у дискусіях, інтерактивних формах організації заняття;

- аналіз законодавства та монографічної літератури;

- письмові завдання (тестові, контрольні, творчі роботи, реферати тощо);

- підготовка тез, конспектів навчальних або наукових текстів;

- самостійне опрацювання тем;

Методи поточного контролю: усний контроль (опитування, бесіда, доповідь, повідомлення тощо); письмовий контроль (контрольна робота, реферат, виклад матеріалу на задану тему в письмовій формі тощо); комбінований контроль; презентація самостійної роботи; спостереження як метод контролю; тестовий контроль; проблемні ситуації.

Система оцінювання та вимоги.

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність здобувачу освіти виставляють оцінки з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни.

Критерії оцінювання результатів навчання здобувачів освіти та розподіл балів, які вони отримують, регламентуються «Положенням про систему оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у «Приватному акціонерному товаристві «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом» (https://maup.com.ua/assets/files/yakist/studcentr/polozhennya-pro-sistemu-ocinyuvannya-rezultativ-navchannya-zdobuvachiv-vishhoi-osviti.pdf).

Модульний контроль проводиться на останньому занятті модуля у письмовій формі, у вигляді тестування.

Підсумковий семестровий контроль з навчальної дисципліни «Сучасні інформаційні технології в юридичній науковій та освітній діяльності» є обов'язковою формою оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти. Він проводиться в терміни, встановлені графіком

навчального процесу, та в обсязі навчального матеріалу, визначеного програмою навчальної дисципліни.

Підсумковий контроль проводиться у формі **екзамену**. Здобувача освіти допускають до семестрового контролю за умови виконання ним усіх видів робіт.

Підсумковий (семестровий) контроль з навчальної дисципліни передбачений у вигляді екзамену складається з двох складових:

- стартової – призначена для оцінювання заходів поточного контролю впродовж семестру;
- екзаменаційної – призначена для оцінювання окремих запитань (завдань) на екзамені.

Рекомендований розмір стартової складової дорівнює 60 балів, екзаменаційної складової – 40 балів.

Мінімальна сума, за якою екзамен вважається складеним – 25 балів.

Стартові бали формуються як сума рейтингових балів, отриманих здобувачем за результатами заходів поточного контролю та заохочувальних (якщо передбачені) балів.

Таблиця розподілу балів, які отримують здобувачі вищої освіти*

	Поточний контроль знань								**Модульна контрольна робота**	**Екзамен**	**Загальна кількість балів**
Теми	Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 5	Тема 6	Тема 7	Тема 8	8	40	100
Робота на семінарському занятті	4	4	4	4	4	4	4	4			
Самостійна робота	2	2	2	2	3	3	3	3			

Підсумкове оцінювання	Сума балів за семінари	Сума балів за самостійну роботу	Модульна контрольна робота	Сума балів за екзамен	Загальна сума балів
	32	20	8	40	100

*Таблиця містити інформацію про максимальні бали за кожен вид навчальної роботи здобувача вищої освіти.

Після оцінювання відповідей здобувача на екзамені (виконання екзаменаційної роботи) викладач підсумовує стартові бали та бали за екзамен, зводить до рейтингової оцінки та переводить до оцінок за академічною шкалою.

Для оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти впродовж семестру застосовується 100-бальна, національна та шкала ЄКТС оцінювання.

Шкала підсумкового оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	**Оцінка ECT8**	**Оцінка за національною шкалою**

		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	Зараховано
82-89	B	добре	
75-81	C		
68-74	D	задовільно	
60-67	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Оцінювання додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності. До додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності відносять участь здобувачів у роботі наукових конференцій, наукових гуртків здобувачів і проблемних груп, підготовці публікацій, участь у Всеукраїнських олімпіадах і конкурсах та Міжнародних конкурсах тощо понад обсяги завдань, які встановлені відповідною робочою програмою навчальної дисципліни.

За рішенням кафедри здобувачам освіти, які брали участь у науково-дослідній роботі та виконували певні види додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності, можуть присуджуватися заохочувальні (бонусні) бали за визначену освітню компоненту.

Також, заохочувальні бали можуть нараховуватися, якщо здобувач освіти, наприклад, виконав і захистив певні види робіт, відвідував всі лекції, семінарські й практичні заняття, має власний рукописний конспект лекцій та опрацьований додатковий навчальний матеріал, немає пропусків занять без поважних причин, відвідував додаткові консультації за участі лектора тощо.

Сума заохочувальних балів враховується при виставленні підсумкових балів в заліково-екзаменаційну відомість (але не більше **89 балів** в загальному підсумку) і може бути автоматично зарахована при виставленні підсумкової семестрової оцінки з відповідної освітньої компоненти.

Заохочувальні бали не є нормативними і не входять до таблиці розподілу балів, які отримують здобувачі вищої освіти та основної шкали системи оцінювання.

Один захід може бути підставою для виставлення заохочувальних балів лише за однією найбільш релевантною освітньою компонентою.

Політика курсу.

Для успішного засвоєння курсу «Сучасні інформаційні технології в юридичній науковій та освітній діяльності» здобувач освіти має:

- регулярно відвідувати лекційні та практичні заняття;
- систематично, системно й активно працювати на лекційних і практичних заняттях;
- відпрацьовувати пропущені заняття або незадовільні оцінки, отримані на заняттях;
- виконувати у повному обсязі завдання, які вимагає підготувати викладач, належна їх якість;
- виконувати контрольні та інші самостійні роботи;
- дотримуватися норм академічної поведінки та етики.

Курс «Сучасні інформаційні технології в юридичній науковій та освітній діяльності» передбачає засвоєння та дотримання принципів етики та академічної доброчесності, зокрема орієнтації на запобігання плагіату у будь-яких його проявах: всі роботи, доповіді, есе, реферати та

презентації мають бути оригінальними та авторськими, не переобтяженими цитатами, що мають супроводжуватися посиланнями на першоджерела. Порушеннями академічної доброчесності вважаються: академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, обман, хабарництво, необ'єктивне оцінювання.

Оцінювання здобувача освіти орієнтовано на отримання балів за активність на семінарських заняттях, виконання завдань для самостійної роботи, а також виконання завдань, які здатні розвинути практичні уміння та навички за які можуть бути, за рішенням викладача, нараховані додаткові (бонусні) бали (участь у круглих столах, наукових конференціях, олімпіадах та наукових конкурсах серед здобувачів вищої освіти).

Рекомендовані джерела інформації.

Основна:

1. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII (зі змінами). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text
2. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 № 2297-VI (зі змінами). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text
3. Про авторське право і суміжні права: Закон України від 01.12.2022 № 2811-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2811-20#Text
4. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22.05.2003 № 851-IV. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/851-15#Text
5. Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги: Закон України від 05.10.2017 № 2155-VIII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2155-19#Text
6. Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 26.11.2015 № 848-VIII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text
7. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII (особлива увага до ст. 42 "Академічна доброчесність"). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text
8. Про Національну програму інформатизації: Закон України від 01.12.2022 № 2807-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-20#Text
9. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 № 2939-VI. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text
10. Про схвалення Концепції розвитку штучного інтелекту в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 02.12.2020 № 1556-р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-2020-%D1%80#Text

Додаткова:

1. Юридичні інновації та стартапи: підручник для правників; колектив авторів: за загальною редакцією В. Ю. Пряміцина. Київ, 2024. 290 с.

2. ІТ-право: теорія та практика: навчальний посібник / за заг. ред. Є. О. Харитонова, О. І. Харитонової. Одеса: Фенікс, 2019.
3. Скрипник А. В. Використання цифрової інформації в кримінальному процесуальному доказуванні: монографія. Харків: Право, 2022. 408 с.
4. Інформаційне право: навчальний посібник / А. Ю. Нашинець-Наумова. Київ: Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2020. 136 с.
5. Інформаційне право України : навчальний посібник. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2022. 416 с.

Інформаційні ресурси:

1. База даних «Законодавство України». URL: https://zakon.rada.gov.ua/
2. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: https://reyestr.court.gov.ua/
3. Офіційний вебпортал Судової влади України. URL: https://court.gov.ua/
4. Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти. URL: https://naqa.gov.ua/
5. Національний репозитарій академічних текстів. URL: https://nrat.ukrintei.ua/
6. Єдиний державний вебпортал відкритих даних. URL: https://data.gov.ua/
7. Міжнародний ідентифікатор науковця (ORCID). URL: https://orcid.org/
8. Наукометрична база даних Scopus. URL: https://www.scopus.com/
9. Наукометрична база даних Web of Science. URL: https://www.webofscience.com/